

Söndag den 8 maj Stockholm 6° | yr.no

SvD | KULTUR

Tekniskt perkekt Rush

8 maj 2011 kl 01:00

KONSERT

RUSH

Globen

I dokumentären Beyond the lighted stage säger basisten, keyboardisten och sångaren Geddy Lee att han ser sitt Rush som världens största kultband. Den finliriga progressiva rockgenre som den kanadensiska trion för evigt är synonym med drar inte nödvändigtvis fulla hus. Ändå är Rush ett av världens största rockband.

Live är det uppenbart varför: Geddy Lee, gitarristen Alex Lifeson och trummisen/lyrikhjärnan Neil Peart är fullständigt sympatiska i sin skicklighet. Nog för att de experimenterat sin beskärda del under den drygt 40 år långa karriären, men kanske är det den hårda rocken som bandet tog avstamp i som hindrar dem från att bli malligt svulstiga och narcissistiska. Eller så är det helt enkelt den kanadensiska ödmjukheten. Rush är lika lite rädda för svänget som de är för att ta ut svängarna, och det är en livsnödvändighet. Protohårdrocken i symbios med en uppenbar kärlek för The Police-pop skapar något som det är lätt att tycka om.

Inte för att tre timmar Rush för den sakens skull är hundraprocentigt högtintressant – det är efter pausen som konserten kommer igång på riktigt. Hela 1981 års klassiker Moving pictures framförs med glädje – avslutande Vital signs som känns slapp är undantaget. Höjdpunkten är snygga Limelight.

Tekniskt är det som väntat perfekt, och den smått bisarra humorn är i sin ordning den också. Sin vana trogen har bandet pyntat scenen, och denna gång går temat i steampunkig tidsmaskinsanda. Geddy Lee har en apparat bakom sig som gör korv, och vid ett tillfälle kommer en kock och ser till den. Vad den stora kycklingen som kommer upp på scenen har med saken att göra förblir dock oklart.

LINNÉA OLSSON

kultur@svd.se